

Opština, priponjana itd.
Istaju i računaju se na temelju
činjenica ili po dogovoru.

Nevi za predužbu, uglešao itd.
Istaju se naputnicom ili pola-
zom pošt. stacionice u Boču
za administraciju lista u Puli.

Od narudžbe valja tučno iz-
dati imo, prezime i usablu
polu prodobrojnika.

Te list ne vreme ne primi,
za to javi odpravnika u
čvorom plenu, za koji se
plaća postotna, ako se iz-
dani napis "Reklamacija".

Cekovnog računa br. 847849.

Telefon likare broj 38.

Odgovorni urednik i izdavatelj Jorko J. Mahulja. — U nakladi likare Laginja i dr. u Puli ulica Gluha 1. — Glavni suradnik prof. M. Mandić u Tratu (Via Crotiera br. 1, II. kat).

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom raste moje stvari, a nosiloge sve pokvarju." Narodna poslovica. [C]

izlazi svakog četvrtka
o podne.
Netiskani dopisi se ne vraćaju
nepotpisani i ne tiskaju, a
nefrankirani ne primaju.
Preplata na posturinom stoji
10 K u obič. / na godinu
ili K 5—, odn. K 250 na
pol godinu.
Izvan carstva više posturina
plaća i istaklo je u Puli.

Pojedini broj moći to je, zan-
stali zo h. koli u Puli, toll
izvan late.

Uredništvo i uprava nalazi se
u "Tinkari Laginja" i dr. pr. J. Krmpotić i dr. (Via Gluha
br. 1), kamo neka će naslovjuju-
va pismo i preplate.

Iz austrijske delegacije.

Razprava o proračunu ratne mornarice.

Govor delegata M. Mandića.

U sjednici vojnog odbora austrijske delegacije od dne 25. t. m. uzeo je riječ u podrobnoj razpravi takodjer istarski delegat M. Mandić.

Na uvodu reče, da bi možda njegovo kratko razglašenje bilo više na mjestu u plenumu delegacije ili u odboru delegacije za zvansku posluvu, nu pošto taj baš ovdje u temeljiti svoj glas za potrebe ratne mornarice, to je prisiljen, da uzme riječ u podrobnoj razpravi proračuna ratne mornarice.

Mi Jugoslaveni — reče — želimo imati pravo na ratnu mornaricu te njoj nemožemo uzkratiti ona sredstva, koja treba a da se uzmognе postavili na onu risinu, koju treba za uspješno provedenje svoje zadatke u ozbiljnom trenutku.

Ratna mornarica sastoji velikom većinom od sinova hrvatskoga i slovenskoga naroda; ona mora u ozbilnjom času da branim pravne primorske pokrajine, u kojih stanuju Hrvati i Sloveni u kompaktnom množtu, od neprijateljskih narava.

Mi stojimo već iz tih razloga vrlo simpatično prema našoj ratnoj mornarici te njoj želimo čvrst razvoj u mirno doba a da se uzmognе u slučaju rata valjano sa protivnikom mjeriti.

Mi se nepodavamo obzicom na savez sa Italijom nikakvom optimizmu te se nepozuđujemo u osjekovanju naših službenih krugova o vrijednosti toga saveza, osjekovanju, koja se sa činjenicom ni najmanje neslažu, da se naime s ovo i s one strane Italije diže nove i učvršćuje stare tvrdnje, da se ponamjesta vojsku na granice i nedaleko granicah, da se stvara nove i pojačuje stare vojne postaje, da se načini danonice na uhiđarske spletke s jedne i druge strane; sve su to činjenice, koje stavljuju u čudno svjetlo spomenutu uveravanju naših diplomatskih krugova.

Slavenski bogoslužni jezik u Istri.

(Nastavak.)

Molbe hrvatskih svećenika na nadbiskupu i biskupu crkvenih pokrajin Zagreba, Gorice, Zadra i Sarajeva, svibnja 1905.

Bilo je i hrvatskih svećenika, makar i kao bijeli vrana, koji su trubili u isti rog kao i naši protivnici, obziru na slavenski bogoslužni jezik. „Katolički list“ u Zagrebu prihvatio je tečajem 1904. članaka svećenika Pazmana, u kojih se je trudio — žalostna mu majka — dokazati, da se sada već nejma prava na slavensko bogoslužje. Neprouđiv temeljno predmeta, povode se je kao i neki drugi za tudjinci — protivnici. Našao se je drugi svećenik, koj mu je u drugom listu, u „Obzoru“, temeljito odgovorio, i dokazao ispravnost njegova pisanja.

Posto se je o pitanju i drugud u jut-
nosti razpravljalo, i posto je narod nas
sam uslijed raznih nepovlaštenih zabrana
porabe slavenskoga jezika u crkvi bio do
skrajnosti uzrujan, obnašao je sv. otac
papa Pij X. da pozove godine 1905. sve
duhovne pastire hrvatskoga katoličkoga
naroda u Rim, da s njimi povede rječ o
raznim potrebama povjerenoga njim stada,
narčito pak o porabi slavenskoga jezika
u službi Božjoj. Bilo je to prvi put u ži-
votu hrvatskoga naroda, da su se sastali
njegovi nadbiskupi i biskupi, žalibio ne
svi njegovo krv i jezik, nit sv. zadojeni
dužnom ljubavi do hrvatskoga naroda i
njegovih svetinja. Svakako znamenit do-
godaj.

I taj dogodaj porobili su svećenici i re-
dovnički biskupija hrvatskoga naroda, to su
na svoje nadbiskupe i biskupe, u crkvenim
pokrajinama Zagreba, Gorice, Zadra i Sa-
bulu. ovoga poslednjega, koju smo već

rajeva odaslali spomenic u pitanju slavenskoga bogoslužnoga jezika. Smatrali su se na to obvezanim kao posrednicima medju narodom i njegovim višim pastirima; kroz oni koji poznaju misli i želje i dušu naroda. A smatrali su se dužnim i za to, jer su vidjeli, kakva uzrajanost vlada mođu narodom radi posve neopravdanih za-
prieka postavljanju slavenskom bogoslužju, te kako je težko, da i nemoguće, provla-
dati, nacelo obnovu društva u Hristu kod našega naroda dok mu se nepravedno i
nasilno otmije njegova najveća svetinja.

U njihovoj spomenici izlizu hrvatski ka-
tolički svećenici, kako ima slavenski rod, a
narčito i hrvatski narod, pravo na slavenski bogoslužje, i to još od dobe sv.
Ćirila i Metoda; kako su to pravo dali
Slavenima i napose Hrvatima slavne uspo-
menice sv. oci pape Hadrijan II. i Ivan VIII.
Bulu. ovoga poslednjega, koju smo već

njekoliko puta naveli, smatrali su neopo-
zivivom sv. oči pape Marca I., Ivan X.;
pa Urban VIII., Inocent X., Benedikt XIV.,
Pij VI., Lav XIII., i između njih mnogi
drugi. U konstituciji pape Benedikta XIV.
od 15. kolovoza 1754. veli se izričito da
je poraba slavenskoga bogoslužja dana, ne
možda kojeg pojedinej crkvi, nego ujernomu
i pobožnomu narodu slavenskom sa jezikom
što ga sada sava slavenski književnici.
Pij VI. je naposred odobrio i potvrdio slav-
enski brevir Istomu slavenskom narodu koj
je na široko razgranjen. Učinio je to u
svojoj konstituciji od 11. srpnja 1791. U
svojoj enciklici „Grande munus“ se jo ve-
liko papa Lav XIII. pozvao načinio na
Ivana VIII. i Benedikta XIV. koji su iz-
ričeno slavenskomu rodu dati odnosno po-
tvrdili slavenski bogoslužni jezik, bez ikak-
voga omeđenja, bilo prostornoga bilo
vremenoga.

(Slijedi.)

od gg. podredjenih časnika ili izviestitelja ratne mornarice kojemu će eventualno svako pitanje podrobno razložiti i utemeljiti.

I tim svršit.

(Zapovednik mornarice admiral Monte cuccoli ovrnuo se je kasnije na gavor delegata Mandića i odmah odgovorio na pitanje o ustrojenju posebnog društva za osiguranje radnika proti nezgodam, da se je naime već o tomu radilo ali da se mornarci nedozvoljava odjeljenje od postojećeg zavoda u Trstu, jer je ona jukom aktivan prinosnik rečenog zavoda.

Što se tiči ostalih pitanja, navedenih po delegatu Mandiću, obeća istomu, da će mu druge volje doznačiti jednog ili više članova pomorske sekcije ministarstva rata, da se s njima posavjetuje i dogovori glede želju radnika u Puli.)

Pogled po Primorju.

Puljsko-rovinjski kotar:

Čajna večer u Čitaonici. U subotu 19. t. mj. u 8 s. večer biti će u Čitaonici u Puli „Čajna večer“, na koju se pozivaju p. n. gg. članovi Čitaonice sa svojim obiteljima. Članovima dozvoljeno je na tu „čajnu večer“ dovesti takodjer i druge prijatelje Čitaonice. Posao domaćica obavljati će velećenjene učiteljice Družbene škole u Puli. — Posebni pozivi se ne šiju.

Krunica, dne 29. X. 1910. Riedko kud se oglasimo odatle u dičnoj, Našoj Slogi, te ako to činimo danas, nemamoći a da i ovaj put ne pišemo tužne vesti. Ali sta čete, kad znademo da smo u Istri. Da ne započнемo već u početku udarati u tužne zice, javljamo Vam vist, da se je pred malo dana započelo gradnjom nove školske zgrade u Proštinji. Ali pri gradnji opazili na žalost nikoje velike značajne pogreške, koje nemogu nikako preustiliti.

Zastupstvo upravnog Vijeća u Krici, na našu veliku srāmotu povjerilo je spomenuto gradnju, jednom našem ljetom narodnom protivniku-talijanu! Ali kao da to nije dosta, već i nadziranje spomenute gradnje dalo se je njejakoj prijateljskoj (?) i izvanredno, takodjer našem narodnom protivniku njejom Brunelli-u iz Vodnjana, tako nemanjka drugo, nego da poduzetnik čini doći iz blažene zemlje još njekoliko radnika — jer ih je i sada relativna većina odante. Bilo je takodjer i naših narodnih nadušitelja, kojim se je mogla gradnja povjeriti, a nadziranje moglo se dati našim ljudem, kojih ima dosta vještih. Naši su ljudi vodili gradnje cestah u općini i izvan nje, a još i danas ima da nadgleda gradnju općinske četrne „Vrulje“ a sve ovo izvelo se je dobrom kolaudiranjem.

Jos jedna. Na općinskom pečatu nema našem jeziku imjesta. Isto tako i u općinu rabi se izključivo talijanski, nami nepoznati jezik. Nije li to zlosno, da se u skoro čistoj hrvatskoj općini rabi talijanski jezik. Glavnu knjigu vodi činovnik općine-vodnjanske i izradjiva općinske račune uz posebnu godišnju plaću od 150 K. A nebi li se iovo moglo dati našim ljudim, imade ih koji su vješt hrvatskom jeziku. A to bi njima bila korist, a općini pak na čast!

Na srce pako stavljam go. općinskim zastupnicima u Krici, da sve ove nepodobstine bezdvoljno čim provo odstrane i na prvoj opć sjednici junacki zaključe, da uradovni jezik bude hrvatski, a tako isto i općinski pečat nek promjene sa hrvatskim nadpisom. Kad se dodje na Krički trg, svak bi mislio da je uved Kalabrije. Table po dućanima samo talijanske. Pod ložom se vidi ono „Ufficio Comunale“. Na kočiji koja vozi poštu vidi se njemački: „K. K. Post — Carnizza“. Mislio valjda, da kad bi bilo pisano hrvatski na kočiji, da konj nebi mogao voziti, jer bi hrvatski napis bio teži, nego li njemački.

Sve gori navedeno Općinskom zastupstvu u Krici na dušu.

Voloski kotar:

Sv. Matej dne 8 studenoga 1910. Na javnom sastanku stono ga predsedio dr. G. t. mj. u Sv. Mateju političko društvo za Hrvate i Slovence u Istri u prostorija ma gospione Antona Sarsona-Ivančićevića, velećenje gospodin Ferd. Hrdy za stupnik na istarskom zemaljskom saboru. Izvestio je svoje izbornike o razložima preloma sa Talijanima. Dlaknuy se tako potanko o netom minulom zasjedanju i podav vrlo interesantnih i zanimivih crtica, kako su htjeli Talijani, da na sedju sveukupnom stanovništvu Istra naprile ne bije, no mijiljene duga. Cijelo njegovo razlaganje bilo je cesto prekidano odobravanjem, nu najodučevljenju klicalo se, kad je spomenuo moment u koji je zastupnik g. Dr. D. Trnajšić osuđio glasovanje podpora za izložbu u Kopru.

Na koncu bila je glasovana ova resolucija:

1. Hrvati i Slovenci sakupljeni dneva 6. studenoga na javnoj pučkoj skupštini u Sv. Mateju, odobravaju dosadašnji red hrvatsko-slovenskih zastupnika na zemaljskom saboru, te se pridružuju predlogu iznješenom na javnom pučkom sastanku u Pazinu dne 30. listopada, da se istarsko hrvatsko-slovenski zastupnici ne upostaju u Imu bilo kakav kompromis sa talijanicima, dok ne budu imali stalnih garancija, da će iakreno poraditi na tome, da dodje do potonog kompromisa.

2. Ujedno protestiraju, da se i ove godine obavi popis pučanstva po obćevnom jeziku, jer će takav popis pučanstva biti patvoren na štetu slavenskog življa.

Ovu drugu resoluciju vrlo je lijepo razložio gospodin Ivan Orlić koncipent u Voloskom.

O narodnoj radničkoj organizaciji govorio je i opć gosp. zastupnik Dr. I. Pošćić, predvodiv potrebu i korist takvoga udrženja. Nakon čega bio je izabran odbor od radnika iz svake pojedine županije, koji ima sakupljati članove i davati uputu i razjašnjenja. Bilo u dobar čas!

Pazinski kotar:

Družbina škola u Rapcu. Ima već nekoliko godina, te se je u Rapcu otvorila Leginska škola. Bilo je Bogu plakati gledajući onu našu djecu kako ih maio po malo tudjim vuće u svoje mreže. Bilo je to Tim teže gledati, što Rabac od dana do dana napreduje i dobiva sve veću važnost. Bilo je skrajnje vrijeme, da priskoči družba i da pomognu tomu narodu. I doista ove godine pošlo je nađoš družbi řukom, te je tamo čvorila svoju školu. Krvi nije voda. Čim su naši u Rapcu vidjeli, da će dobiti školu u svojem jeziku, većina je njih izvadilo iz Leginske škole djecu i upisala je u našu. Labinjski signorotti bješene. I dalje su se na posao, da zapreči našu školu. Neki doktori oblastali su pravoge naših ljudi u gornjem i dolnjem-Rapcu i molili i zaklinjali, da ne daju djecu u družbinu školu već da je puste u Leginu. Ali nasi ni čuti. Oko 35 djeca upisalo se već prvoga dana u našu školu, a u njihovu istom 15. II. '18. Za Talijane je radio i neki krčmar, koji žive većinom od našega naroda. Ali mu nije pomoglo. Nasi će pak slijudi znati, da će sada unaprijed i nositi svoj novac. Da pridobiju za sebe što više djece, Talijani su mjesto 16. otvorili školu ujev 12. septembra, i to s misom, dok je žanima i sv. mošta bila uskraćena. Ali riječ je nije pomoglo. Poznaju naši Rabčani-labinjsku gospodu zato nisu htjeli njima na ljeonak.

Družbina škola u Rapcu napreduje upravo lijepo. Marna učiteljica gdje Možda ijepe ih odgaja. I tako je labinjština uz opasnost dvoje velevariedne družbine učiteljice, uz gdje. Svobodu u Ripenai. gdje.

Puhalo u Sv. Marini dobila još i trču, stoga komp. faktore, da ima i nas Hrvata koja će s njima u onom ugroženom kraju uporedno raditi, da se labinjština za uvijek oslobodi talijanskog gospodstva. Mnogo doprinosi tomu i ona dika i-tarskog svećenstva velečasni gospodin Ferd. Hrdy za koga može se olvorno reći, da je našu labinjštinsku dužnost u temelju probudio. Njemu pomazu i drugi učitelji i učiteljice, dok možemo s ponosom, usvrditi da je u svojoj časnoj raboti imali nemalo udjeli i naša zasluzna družba.

Za naprednu škole u Ripendi i za osnatak one u Rapcu mnogo si je zasluga stečao i naš gosp. Mate Paliska komu i ovom zgodom klčemo neka ga Bog pozivi!

Zabava u korist „Dječjeg zabavista“ u Pazinu. U nedjelji dne 20. t. mj. predređuje ženska i muška podružnica družbe sv. C. i. M. u. Pazinu zabavu u korist takmošnjeg „Dječjeg zabavista“. Cijeli program zabava izvaja mladež pučke škole i zabavista. Ulaznina: sjedenje 1 K, stajanje i galerija 50 h. Darovi i preplate primaju se sa zahvalnošću. Početak zabave točno u 4 sata po podne.

Predavanja u Pazinu. „Oibor za prosvjetu“ u Pazinu svoju zadaču konsekventno provodi. Budući je u subotu 13. o. mj. bio sokolski ple, nije se predavanje moglo kao obično obdržavati u subotu nego se obdržavalo u srijedu dne 9. o. mj. kao što smo već javili.

U subotu dne 19. o. mj. predavat će prof. Luka Brolih „O postojinskoj spilji“.

Predavanje bit će popravljeno sa 54 svijetle slike, koje su vlasništvo vrlog Slovenca Josipa Rožuna, koji je vidi horav u Zagrebu.

U srijedu dne 23. o. mj. predavat će prof. Dr. Mate Kavčić o Nazorovoj: „Licit“.

— Početak ova puta točno u 8^{1/2}, sati na večer.

Popis pučanstva. I ovim vrlo važnim pitanjem odbor se živo bavi i koliko mu je moguće uputjeti narod, kako mu se kod popisa pučanstva valja držati. Tako su u nedjelju dne 18. o. mj. u tom pitanju potučavali naši članovi „Oibora za prosvjetu“ i naši sakupljati članove i davati uputu i razjašnjenja. Bilo u dobar čas!

Porečki kotar:

Iz Poreča:

1. C. k. kot. sud. Od svega kancelarijskog osoblja na ovđišnjem sudu nema nikog, koji bi bar izdaleka poznao hrvatski ili slovenski jezik, osim jednoga, s kojim ali naša ljudstvo ne dolazi u nikakdi. Mi smo bili dozad previše strpljivi, te smo se slijili s nekojakim nesposobnjicima nastojati talijanski. Ali nam je to već doseglo! Naših je mladića dosta, koji imaju propisane nauke, koji su sposobni i koji poznaju oba jezika, kojima se govori u našoj pokrajini. Nek stoga kompetenti faktori, umjesto da uzimaju u službu kojekako nerole i nesposobne zelenice, naijušte sposobne ljude, koji će znati i moći odgovarati dužnostima i zahtjevima stranaka. Mi se ne čemo više davati sa kalabričinom!

2. O. k. postanski ured. Tu nema ni ličnosti, a kamo li činovnika, koji bi znao i riječu same hrvatske. Lijstovi n. pr., otpravljeni na zem. ured, prodju kroz sve ovđišnjene uredne prije, nego li dodaju na određeno mjesto. Za danas ne čemo da iznosimo razne halope sa strane slavonistog uredu, već samo tražimo, da nam se daju činovnici, koji poznaju i jezik vedino pokrajnje inače čemo udariti o krapne zice.

3. O. k. porečni ured. Sto za prva dva državna ureda, to vrijedi i za c. k. porečni ured. Ni tu nema nikog, koji bi i pojma imao o kojem slav. jeziku. Upozorujemo

na Porečini, da i to ogromna većina, da smo i mi austrijski državljani, da vršimo naše dužnosti plaćaju raznih poreza i dača, te da stoga i zahtijevamo naša prava. Zajedno novac zahtijevamo, da budemo posluženi hrvatski.

Nova Vas. Tršćančki se „Čifut“ u broju od subote po starom zanatu donuncirajući sudi, što je u našem selu otvorena hrvatska škola, a bez dozvole. Jedno podrepnice! Sto će to biti s njima, ako Hrvati nesto naude, ako počnu samostalan, sami svojom glavom misliti? Gledji, gledji, gdje vrata svrbi! Dakako, za talijanima bi bilo bilo, kad nasi ljudi ne bi nista znali, kad mi ne bismo škola imali; onda bi serenjaci i unaprijed na sirotinjsku kmetsku ludiju godske živili i po svojoj miloj volji horavili, gospodarići. Ali, pomalo, išček! Jos čemo vam bolje s našim novcem i s našom mukom nabavljene gaće isprasiti; ta je samo početak...! Da vam bude lakše pri duši, javljamo vam, da hrvatsku polazi 105 djece, a večernji kurs za analafabe preko 60 mladića.

Koparski kotar:

Iz Novinjaka. Čim je nemila kosa preuzeala nit življenja, blagopokojnem Ivanu Zugante, odmah počelo se opazivati na našim talijanima i njihovim podrepnicama, nekakvu življenost te pomisliti: sada treba čistu vodu muniti i mrežu rastegnuti, da stogod polovimo. I tako malo po malo započeli su potajno agitirati oko onih ljudi za koje su znali da će ih, lahko na lopak privabiti. I nasli su nekoliko onih, koji su im podpisali i podkrižali molbu na zemaljski odbor, da im opeta dade Upravu u Sovinjaku, jer da bi oni bolje upravljali nego sada upravlja Glavarstvo u Buzetu. Doista, podpisali i podkrižali su njima oni ljudi, koji su već zaboravili kako su općinom upravljali Petar Mantovan i pokojni Anton Sirotić osobito ovaj posljednji. Kad se radila cesta iz Minfere u Sovinjak, pod njegovom upravom mimošto se preko inžinjera načrta, pak ju inžinir odobrili nije htio, a sad ju općinari moraju sami uzdržavati, jer ju čestoviti odbor neće da primi. Isti se pok. Sirotić pravda s občinom da uništi općinski mlin u Minieri, i općini prouzročio veliku štetu budući je mlin par godina spavao, te dok je počeo opet raditi, morala je općina mnogo potrošiti, tako da kada je uprava u Sovinjak došla nije imala niti para duga, a kad su ju talijani morali napustiti računa se da je imala 9000 kruna duga. Po tom se vidi kako su talijani ljepe i dobro upravljali, a sad pak tulo i viči, da Hrvati kreću namete, te da će sve zatrati; ako Hrvati su metnuli namet, su i morali, da dug plate sto su ga talijani učinili. Svaki čovjek koji ima samo malo soli u glavi, lahko prosuditi može, da talijanima ne stoji za dobrobit, nego da u svoje ruke opet dobro vlast i upliv kako su ga negda imali; zato i salje po solini svoju agitatora na Sovinsku trlicu, jer se sjeđamo kako je negda na javnom tegu dao izraz: Quel che noi volemo, sempre loro e sarà. Bilo je to negda, dok je naš narod spavao, ali to vam je prisjelo. Ako se i našlo nekoliko kratko vladnih, ipak jošto do vodno došli niste. Našim pak ljudem na srce stavljam, da talijanom i njihovim podrepnicama ne vjeruju ništa, kako to čine one njihove podrepnice iz Sirotić, Martinu i nekoj trubili iz Krkobrega, osobito se sudimo onom iz Jermanije, koga su radi narodnih preporučili talijani onako natukli, da su ga kao mrtva iz Sovinjaka u detili nesli, a za plaču sada s njima u meh pušu; tužan Petre, kako si to brzo zaboravio.

Naše pak ljudi opominjemo da talijanom ne idu slijepo na lopak, te neka se ugledaju u drevno seto Brda, gjele talijani uloviti mogli nisu ni najmanje muhe.

**Jeftino česko
PERJE**

za krevete

5 kg. novo čehano K 9/10, bolja K 12/13
bile pahuilice člana, 18/- n 24/-
kao snieg biele pahu.
Ulice člana 30/- 36/-
razdilje se franko pouzećem.

Zanjenjuje se i prima natrag uz naknadu
tovar. troška.

BENEDIKT SACHSEL, Lobos, br. 259
pošta PILSEN, Česka.

Sjetite se družbe Sv. Cirila i Metoda za Istru!

**Slavenska trgovina cvijeća
MATIJA HORVAT - PULA.**

Dučan Via Giulia, 6.

Vlastiti vrt Via Medolino, 97.

Preporuča se p. n. općinstvu i društvinama grada i okolice.
Veliki izbor vijenaca, kita i kitica iz svježeg i umjetnog
cvijeća. Preuzima narudje u i izvan mjesata.

Cijena umjerena, poslužba točna i brza.

Austro-hrvatsko parobrodarsko društvo na dionice u Puntu

Plovitbeni red

vrijedi od 1. novembra 1910. do oponziva.

Pruga: Rijeka-Puntat.

Svaki dan	Odl. i Dol.	Postaje	Dol. i Odl.	Svaki dan
prije podne		V PUNAT	do. po počine	4.55
5.45	odl.	Krk	odl. 4.85	5.45
6.—	dol.	Glavotok	odl. 4.25	6.10
7.—	dol.	Maličnica	odl. 8.40	7.05
7.35	dol.	Malinska	odl. 8.05	7.45
7.45	dol.	Omišalj	odl. 2.10	8.30
8.35	dol.	RJEKA	odl. 2.—	9.50
			12.55	

Uvjeto pristajanje u Hrvatscu.

Pruga: Rijeka-Opatija-Rab-Nerezinc.

Utorak	Pon.	Odl. i Dol.	Postaje	Dol. i Odl.	Subot.	Srijed.
prije podne	po podne		V RIJEKA	do. po podne	po podne	
6.20	7.20	odl.	Opatija	odl. 5.—	4.80	
6.55	7.65	dol.	Beli	odl. 4.25	3.55	
7.—	8.—	odl.	Merag	odl. 4.15	3.45	
8.20	9.20	dol.	Rab	odl. 2.65	2.25	
8.30	9.30	odl.	Nerezinc	odl. 2.45	2.15	
—	10.20	dol.		odl. 1.65	—	
—	10.20	odl.		odl. 1.45	—	
9.45	11.—	dol.		odl. 1.05	1.05	
9.55	11.10	odl.		odl. 12.65	12.55	
				prije podne	prije podne	
11.20	—	dol.	Baska Nova	odl. 11.25	11.25	
11.45	—	odl.		odl. 11.15	11.05	
po podne	po podne					
1.80	1.—	dol.	Rab	odl. 9.25	9.25	
1.50	1.20	dol.		odl. 9.15	9.15	
2.15	1.65	dol.	Lan	odl. 8.60	8.50	
2.25	2.05	dol.		odl. 8.40	8.40	
3.50	3.80	dol.	Veli Lošinj	odl. 7.15	7.15	
4.—	3.40	dol.		odl. 7.05	7.05	
4.10	3.60	dol.	Mali Lošinj*)	odl. 6.65	6.55	
4.20	4.—	dol.		odl. 6.45	6.45	
5.05	4.45	dol.	NEREZINE	odl. 6.—	6.—	

*) Luka Sv. Martin.

Uvjeto pristajanje u Puntu i Loparu.

Ravnateljstvo si pridržaje pravo — prema okolnostima — promjene plovitbenog reda.

Kistro (Cassoni)

svako vjetreno prodoju se u Narodnoj Tiskari Lutgina i dr. Palu ulica Giulia 1.

Prigodna kupnja!

Krasna žepna ura s lancem
samo K 3-50.

Nakupio sam 30.000 komada, radi toga razaslijem krasnu 30 sati iduću Glorni-srebrni remontoir-est, švicarska radnja, sa lepo graviranim oklopom i lepim postavljenim lancem, točno iduci samo za K 3-50.

Nadale nudjam prvi pozlaćeni, 36 s. iduci unker remontoir prve vrsti švicarski sat s pozlać. lancem za K 5—, 3 god. pism jumstvo za svaku uru.

Razaslijem pouzećem S. KOHANE izvozna kuća švicarskih ura KRAKOV br. 136.

Nebrojeno priznance i opetovne narudje. Ako nije po volji vraća se novac.

Skladište i radionica cipela

Rob. Bonyhadi

(prije P. ZAIKO)

PULA — Via Sergia 33 — PULA.

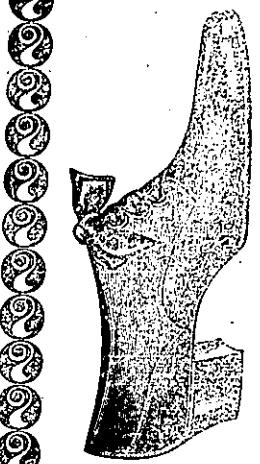
Veliki izbor cipela za gospodu, gospodje i djecu, od jednostavne do najfinije vrsti.

Na skladisti je roba samo iz vlastite radionice, čvrsta i solidna, za gospodu, gospodje i djecu u najmodernijoj faconi.

Poslužuje se i hrvatski, te se preporuča našima u gradu i okolicu.

Veleštovanjem

Rob. Bonyhadi.

Jeftino perje za postelje!

Najbolji česki izvor!
1 kg sivo, dario očlanjano 2 K; belje 2-30 K; prva vrst
počuveno 2-80 K; belo 4 K; belo, palujasto 5-10 K;
1 kg **mušljini**, kao snieg, belo, očlanjano 6-10 K, 8 K;
1 kg palujlje, sivo 6 K, 7 K; belo fine 10 K; **mušljini**
njivo pravo palujlje 12 K.

Kod narudbe od 5 kruna franko.

Gotovi kreveti Izug strog orlova, plavog, bijelog ili žutog ranknaga, i pokrivač, 180 cm dug, 110 cm širok, sa **Janusom**, svaki 80 cm dug, 68 cm širok, napunjeno s nabolici 24 K; pojedini pokrivali po 10, 12, 14 i 16 K; justad po 3, 3-5 i 4 K. Razaslijem se pouzećem počanom od 12 K franko. Roha se zanjenjuje ili uzimaju natrag franko; ako se ne dopune vraća se novac. — Cenele buduće i franko. **S. BENISCH**, Dešenice, 762, Šumava

Kupujte odijela samo u trgovini

BOHINEC i drug

ulica dello Torri 2, — TRST, — ulica S. Lazzaro 17
(Ugao između dviju ulica sv. Antona novoga)

Velika zaliha svakovrsnih odijela, ogretića, kaputa i košulja za gospodu i dječake. Najnovije i najmodernije u haljetcima, mantijama i odijelima za dame i djevojčice.

Primaju se narudžbe za odijela po mjeri.

NOVO!

HOTEL ELISABETTA

PULA, via Arena br. 1.

Vlaška via Arena.

Vlasnik: Frane Barbalić

snežna panevo i moderno uređen, sa lepim i zračnim sobama, opremljenim sasima novim pokutvama i posteljinom.

Sasma u blizini parobrodarske stanice, postaja tramvaja, blizu kelodov.

Postužba brza i točna, cione vrlo umjerenje. — Ulaz sa ulice Arena br. 1 i sa restauraciju piazza Ninfia br. 1, vlasništvo istog gospodara.

Preporuča se našem občinstvu uz geslo: **SVOJ K SVOMU!**

SPLIT — DALMACIJA

Mineralno sumporno jedno kupalište

NAGY i drug

najjači i najljekovitiji sumporni izvor EUROPE, najbogatiji na jodu u opću sa jedino obstojećim uspješnim ozdravljenjem jer UNIKUM kroz sretno kemikaljsko spojeno od sumpora, joda, soli i bromida u izvanrednoj koloidu. Lječilište za bolesti svake vrste. Lijeti se kupanjem, pićem, blatinom obložima itd. U 1 litru radižava 31-604 gr. Cijelu godinu otvoreno. Preporučuje se osobito onim, koji su već više lječilišta pohađali bez ili malim uspjehom. Voda naša, sol i blato otprema i izvješće daje uprava kupališta.